

Lieta C-533/03

Eiropas Kopienu Komisija

pret

Eiropas Savienības Padomi

Regula (EK) Nr. 1798/2003 – Direktīva 2003/93/EK – Juridiskā pamata izvēle

enerģētiskās iekārtas Julianas Kokotes [Juliane Kokott] secinājumi, sniegti 2005. gada 2. jūnijā

Tiesas spriedums (otrā palāta) 2006. gada 26. janvārī

Sprieduma kopsavilkums

Tiesību aktu tuvināšana — EKL 95. pants — Piemērošanas joma

(EKL 93. pants, EKL 94. pants un EKL 95. pants, Padomes Regula Nr. 1798/2003, Padomes Direktīva 2003/93)

EKL 95. panta 2. punktā minētais jēdziens “fiskāli noteikumi” ietver ne tikai visas nodokļu jomas, neizšķirot attiecīgo nodokļu vai nodevu veidus, bet arī visus šīs nozares aspektus gan attiecībā uz materiālajām, gan procesuālajām normām.

Šajā sakarā gan Regulas Nr. 1798/2003 par administratīvu sadarbību pievienotās vērtības nodokļu jomā un Regulas Nr. 218/92 atcelšanu, kas pieņemta, balstoties uz EKL 93. pantu, gan arī Direktīvas 2003/93, ar ko groza Direktīvu 77/799, kas attiecas uz dalībvalstu kompetento iestāžu savstarpējo palīdzību tiešu un netiešu nodokļu piemērošanas jomā un kas pieņemta, balstoties uz EKL 93. pantu un EKL 94. pantu, mērķis un saturs ir procesuālo noteikumu nodokļu jomā tuvināšana.

Līdz ar to EKL 95. panta 1. punkts nav pareizs juridiskais pamats Regulas Nr. 1798/2003 un Direktīvas 2003/93 pieņemšanai.

(sal. ar 47., 59., 60. un 62.–64. punktu)

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2006. gada 26. janvārī (*)

Regula (EK) Nr. 1798/2003 – Direktīva 2003/93/EK – Juridiskā pamata izvēle

Lieta C-533/03

par prasību atcelt tiesību aktu atbilstoši EKL 230. pantam,

ko 2003. gada 19. decembrī cēla

Eiropas Kopienu Komisija, ko pārstāv R. Līls [*R. Lya*], pārstāvis, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasīja,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv A. M. Kolerta [*A. M. Colaert*] un E. Karlsone [*E. Karlsson*], pārstāves,

atbildēja,

ko atbalsta:

Īrija, ko pārstāv D. O'Hagans [*D. O'Hagan*], pārstāvis, kam palīdz E. Kolins [A. Collins], SC, kas norādīja adresi Luksemburgā,

Portugāles Republika, ko pārstāv L. Fernandīss [*L. Fernandes*], pārstāvis,

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, ko pārstāv R. Kodvela [*R. Caudwell*], pārstāve, kam palīdz D. Vaijats [*D. Wyatt*], QC, kas norādīja adresi Luksemburgā,

personas, kas iestājusies lietā.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*], tiesneši R. Šintgens [*R. Schintgen*] (referents), R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], P. Kāris [*P. Kāris*] un Dž. Arestis [*G. Arestis*],

ģenerālvokāle J. Kokote [*J. Kokott*],

sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ģemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerālvokāles secinājumus tiesas sēdē 2005. gada 2. jūnijā,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Prasības pieteikums Eiropas Kopienu Komisija lūdza Tiesai, pirmkārt, atcelt Padomes 2003. gada 7. oktobra Regulu (EK) Nr. 1798/2003 par administratīvu sadarbību pievienotās vērtības nodokļu jomā un Regulas (EEK) Nr. 218/92 atcelšanu (OV L 264, 1. lpp.), kā arī Padomes 2003. gada 7. oktobra Direktīvu 2003/93/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 77/799/EEK, kas attiecas uz dalībvalstu kompetento iestāžu savstarpējo palīdzību tiešu un netiešu nodokļu piemērošanas jomā (OV L 264, 23. lpp.; turpmāk tekstā kopā – “apstrādātie akti”), un, otrkārt, saglabāt šo divu aktu radītās sekas līdz brīdim, kad stāsies spēkā akti, kas tos aizstās un kas tiks pieņemti, balstoties uz pareizu juridisko pamatu.

2 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2004. gada 8. jūnija rīkojumu Īrijai, Portugāles Republikai un

Lielbritānijas un Ziemeļrīgas Apvienotajai Karalistei tika ļauts iestāties lietā, atbalstot Eiropas Savienības Padomes, kas lūdz Tiesai noraidīt prasību, prasījumu.

Prasības priekšvēsture un atbilstošās tiesību normas

3 Padomes 1977. gada 19. decembra Direktīva 77/799/EEK par dalībvalstu kompetentu iestāžu savstarpēju palīdzību tiešo nodokļu jomā, dažu akcīzes nodokļu jomā un nodokļu piemērošanā apdrošināšanas prēmijām (OV L 336, 15. lpp.) atbilstoši tās 1. panta 1. punktam paredz dalībvalstu kompetento iestāžu apmaiņu ar jebkuru informāciju, kas var tām palīdzēt pareizi aprēķināt ienākuma nodokļus un kapitāla nodokļus. Saskaņā ar šīs direktīvas 2.–4. pantu informācijas apmaiņa atkarībā no gadījuma notiek, saņemot lūgumu vai automātiski, vai arī spontāni. Tomēr atbilstoši minētās direktīvas 8. pantam šī direktīva neuzliek pienākumu veikt izmeklēšanu vai sniegt informāciju, ja dalībvalstij, kas varētu informāciju sniegt, tās likumi vai administratīvā prakse neaļauj veikt izmeklēšanu vai arī vākt vai izmantot šo informāciju pašai saviem nolūkiem.

4 Padomes 1992. gada 27. janvāra Regula (EEK) Nr. 218/92 par administratīvu sadarbību netiešo nodokļu jomā (PVN) (OV L 24, 1. lpp.) paredz izveidot sistēmu, kurā dalībvalstu nodokļu iestādes apmainītos ar informāciju par darījumiem Kopienas iekšienā, lai izvairītos no krāpšanas iespējām, kas ir saistītas ar fiskālās kontroles atcelšanu uz iekšējām robežām.

5 2001. gada 18. jūnijā Komisija iesniedza Padomei Eiropas Parlamenta un Padomes regulas par administratīvu sadarbību pievienotās vērtības nodokļa jomā priekšlikumu (OV C 270 E, 87. lpp.) un Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas, kas groza Direktīvu 77/799, priekšlikumu (OV C 270 E, 96. lpp.). Šie priekšlikumi, kuru mērķis bija konsolidēt un nostiprināt noteikumus par administratīvu sadarbību pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk tekstā – “PVN”) jomā, kas ir minēti šajā direktīvā un Regulā Nr. 218/92, izslēgt PVN no minētās direktīvas piemērošanas jomas un tajā iekļaut nodokļus apdrošināšanas prēmijām, bija balstīti uz EKL 95. pantu.

6 2002. gada 6. februārī Eiropas Parlaments pirmajā lasījumā atbalstīja minēto regulas priekšlikumu ar nosacījumu, ka tas tiks nedaudz grozīts (OV C 284, 178. lpp.).

7 Padome grozīja minētos priekšlikumus un nolēma mainīt juridisko pamatu, jo priekšlikumi attiecās uz nodokļu jautājumiem un lūdz ar to tie var tikt pieņemti, tikai balstoties uz EKL 93. un 94. pantu. Tādēļ no jauna notika apspriede ar Parlamentu. Tas ar 2003. gada 2. septembra rezolūciju apstiprināja, ka pareizais juridiskais pamats šo abu aktu pieņemšanai ir EKL 95. pants.

8 2003. gada 7. oktobrī Padome, balstoties uz EKL 93. pantu, pieņēma Regulu Nr. 1798/2003 un, balstoties uz EKL 93. un 94. pantu, Direktīvu 2003/93.

9 Pēc minētās regulas pieņemšanas Komisija lika ierakstīt Padomes minētajā datumā notikušās sēdes protokolā paziņojumu, ka tā “pieņem zināšanai, ka Padome ir vienprātīgi pieņēmusi tekstu regulai par administratīvu sadarbību PVN jomā, kas balstīta uz Līguma 93. pantu, un direktīvai par savstarpēju palīdzību tiešo un netiešo nodokļu jomā, kas balstīta uz Līguma 93. un 94. pantu; tā atkrītoti apstiprina savu nostāju, kas atbilst sēkotnājam priekšlikumam, ka Līguma 95. pantam būtu jākalpo par juridisko pamatu, un atgādina, ka Regulas un Direktīvas galvenais mērķis nav saskaņot fiskālos noteikumus, bet gan paredzēt informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm”.

10 Regulas Nr. 1798/2003 pirmo piecu apsvērumu redakcija ir šāda:

“(1) Nodokļu nemaksāšana [krāpšana nodokļu jomā] un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas, kas notiek vairāk nekā vienā dalībvalstī, rada zaudējumu budžetā un pārkāpj

taisa nodokļu uzlikšanas principu, kā arī var izraisīt kapitāla plūsmu un konkurences apstākļu traucējumus. Tādēļ tie ietekmē iekšējā tirgus darbību.

(2) Lai apkarotu izvairīšanos no pievienotās vērtības nodokļa (PVN) maksāšanas [krāpšanu pievienotās vērtības nodokļa jomā], vajadzīga katras dalībvalsts to iestāžu cieša sadarbība, kas ir atbildīga par noteikumu piemērošanu šajā jomā.

(3) Tādēļ nodokļu saskaņošanas pasākumiem, kas veikti, lai pilnībā izveidotu iekšējo tirgu, jāietver kopējās sistēmas izveide apmaiņai ar informāciju starp dalībvalstīm, kur dalībvalstu administratīvās iestādes sniegtu savstarpēju palīdzību un sadarbības ar Komisiju, lai nodrošinātu pareizu PVN piemērošanu preču piegādei un pakalpojumu sniegšanai, preču iegādei Kopienas iekšienē un preču importam.

(4) Lai PVN sistēmā varētu pareizi darboties, PVN kontroles nolūkos vajadzīga dažādu datu elektroniska uzglabāšana un nosūtīšana.

(5) Skaidri jādefinē nosacījumi par katras dalībvalsts elektroniski uzglabātu datu apmaiņu un dalībvalstu tiešu piekļuvi šiem datiem. Uzņēmumiem jābūt piekuvei atsevišķiem datiem, ja tas vajadzīgs viņu pienākumu izpildei.”

11 Regulas Nr. 1798/2003 1. pants paredz:

“1. Šī regula paredz nosacījumus, ar kuriem dalībvalstu administratīvās iestādes, kas atbild par PVN likumu piemērošanu preču piegādei un pakalpojumu sniegšanai, preču iegādei Kopienas iekšienē un preču importam, sadarbojas savstarpēji un ar Komisiju, lai panāktu šo likumu ieviešanu.

Tālab šī regula paredz noteikumus un procedūras, lai dalībvalstu kompetentās iestādes varētu sadarbīties un apmainīties ar informāciju, kas tām varētu palīdzēt pareizi aprēķināt PVN.

Šī regula paredz arī noteikumus un procedūras attiecībā uz elektronisku konkrētas informācijas apmaiņu, jo īpaši par PVN darījumiem Kopienas iekšienē.

Direktīvas 2002/38/EK [...] 4. pantā noteiktajam laika posmam tā paredz arī noteikumus un procedūras attiecībā uz elektronisku pievienotās vērtības nodokļa informācijas apmaiņu par elektroniski sniegtiem pakalpojumiem saskaņā ar īpašo režīmu, kas noteikts Direktīvas 77/388/EEK 26.c pantā, un arī attiecībā uz turpmāku informācijas apmaiņu un, ciktāl tas attiecas uz pakalpojumiem saskaņā ar minēto īpašo režīmu, attiecībā uz naudas pārskaitēšanu starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm.

2. Šī regula neietekmē to, kā dalībvalstīs piemēro noteikumus par savstarpēju palīdzību krimināllietās.”

12 Atbilstoši minētās regulas 5. pantam:

“1. Pieprasījuma saņēmēja iestāde 1. pantā minēto informāciju, ieskaitot jebkādu informāciju, kas attiecas uz kādu konkrētu gadījumu vai vairākiem konkrētiem gadījumiem, paziņo pēc pieprasījuma iesniedzējas iestādes pieprasījuma.

2. Lai nosūtītu šī panta 1. punktā minēto informāciju, pieprasījuma saņēmēja iestāde noorganizē jebkādu administratīvo procedūru veikšanu, kas vajadzīga šādas informācijas iegādei.

3. Šī panta 1. punktā minētajā pieprasījumā var būt pamatots īpašas administratīvās

proced?ras piepras?jums. Ja dal?bvalsts uzskata, ka administrat?v? proced?ra nav vajadz?ga, t? nekav?joties pazi?o piepras?juma iesniedz?jai iest?dei attiec?gos iemeslus.

4. Lai ieg?tu vajadz?go inform?ciju vai lai veiktu piepras?to administrat?vo proced?ru, piepras?juma sa??m?ja iest?de vai administrat?v? iest?de, pie kuras t? v?r?šas, darbojas t?, it k? t? r?kotos pati sav? v?rd? vai p?c citas iest?des piepras?juma sav? valst?."

13 Š?s regulas 11. panta 1. un 2. punkts nosaka:

"1. Saska?? ar piepras?juma iesniedz?jas iest?des un piepras?juma sa??m?jas iest?des vienošanos un, iev?rojot piepras?juma sa??m?jas iest?des noteikto k?rt?bu, piepras?juma iesniedz?jas iest?des pilnvaroti ier?d?i nol?k? veikt 1. pant? min?t?s inform?cijas apmai?u var atrasties birojos, kur t?s dal?bvalsts administrat?v?s iest?des, kur? atrodas piepras?juma sa??m?ja iest?de, veic savus pien?kumus. Ja piepras?t? inform?cija ir dokumentos, kuriem piepras?juma sa??m?jas iest?des ier?d?iem nav piek?uves, piepras?juma iesniedz?jas iest?des ier?d?iem nos?ta to dokumentu kopijas, kuros ir piepras?t? inform?cija.

2. Saska?? ar piepras?juma iesniedz?jas iest?des un piepras?juma sa??m?jas iest?des vienošanos un, iev?rojot piepras?juma sa??m?jas iest?des noteikto k?rt?bu, piepras?juma iesniedz?jas iest?des pilnvaroti ier?d?i nol?k? veikt 1. pant? min?t?s inform?cijas apmai?u var piedal?ties administrat?v?s proced?r?s. Administrat?v?s proced?ras veic tikai piepras?juma sa??m?jas iest?des ier?d?i. Piepras?juma iesniedz?jas iest?des ier?d?i ne?steno pilnvaras, kuras ir uztic?tas piepras?juma sa??m?jas iest?des ier?d?iem. Tom?r ar piepras?juma sa??m?jas iest?des ier?d?u starpniec?bu un vien?gi nol?k? veikt administrat?vu proced?ru vi?iem var b?t pieejamas t?s pašas telpas un tie paši dokumenti, kuri ir pieejami piepras?juma sa??m?jas iest?des ier?d?iem."

14 Regulas Nr. 1798/2003 17. pants paredz:

"Neskarot V un VI noda?as noteikumus, katras dal?bvalsts kompetent? iest?de, veicot autom?tisku vai struktur?tu autom?tisko apmai?u, nos?ta 1. pant? min?to inform?ciju jebkuras citas attiec?g?s dal?bvalsts kompetentajai iest?dei š?dos gad?jumos:

- 1) ja galam?r?a dal?bvalst? paredz?t? nodok?a uzlikšana un p?rbaudes sist?mas efektivit?te ir noteikti atkar?ga no izcelsmes dal?bvalsts sniegt?s inform?cijas;
- 2) ja dal?bvalstij ir pamats uzskat?t, ka cit? dal?bvalst? ir notikusi vai, iesp?jams, ir notikusi ties?bu aktu neiev?rošana PVN jom?;
- 3) ja cit? dal?bvalst? past?v nodok?a zaud?jumu risks."

15 Min?t?s regulas 22. panta 1. punkts paredz:

"1. Katra dal?bvalsts uztur elektronisku datu b?zi, kur? t? glab? un apstr?d? inform?ciju, ko t? iev?c saska?? ar Direkt?vas 77/388/EEK 22. panta 6. punkta b) apakšpunktu versij?, kas sniegta 28.h pant?.

Lai šo inform?ciju var?tu izmantot šaj? regul? noteiktaj?s proced?r?s, inform?ciju glab? vismaz piecus gadus p?c t? kalend?r? gada beig?m, kur? bija j?sniedz piek?uve inform?cijai."

16 Min?t?s regulas 23. panta redakcija ir š?da:

"Pamatojoties uz saska?? ar 22. pantu uzglab?tiem datiem, cita dal?bvalsts autom?tiski un nekav?joties pazi?o dal?bvalsts kompetentajai iest?dei š?du inform?ciju, kurai iest?dei var ar? b?t

tieša piek?uve:

- 1) PVN re?istr?cijas numurus, ko ir izdevusi inform?cijas sa??m?ja dal?bvalsts;
- 2) visu to pre?u pieg?žu kop?jo v?rt?bu, ko visi uz??m?ji, kuri inform?cijas sniedz?js dal?bvalst?s ir identific?ti attiec?b? uz PVN, Kopienas iekšien? ir pieg?d?juši person?m, kam ir PVN re?istr?cijas numurs.

Š? panta 2. punkt? min?t?s v?rt?bas izsaka t?s dal?bvalsts val?t?, kura sniedz inform?ciju, un t? attiecas uz kalend?r? gada ceturkš?iem.”

17 Atbilstoši Regulas Nr. 1798/2003 24. pantam:

“Pamatojoties uz datiem, kas uzglab?ti saska?? ar 22. pantu, un vien?gi nol?k? nov?rst ties?bu aktu PVN jom? p?rk?pšanu, ja dal?bvalsts kompetent? iest?de uzskata to par vajadz?gu, lai kontrol?tu pre?u ieg?di Kopienas iekšien?, dal?bvalsts tieši un bez kav?šan?s ieg?st š?du inform?ciju vai ar? tai elektroniski ir tieša piek?uve š?dai inform?cijai:

- 1) to personu PVN re?istr?cijas numuriem, kas veikušas 23. panta 2. punkt? min?t?s pieg?des, un
- 2) kop?jai š?du pieg?žu v?rt?bai, kas veiktas no katras š?das personas katrai personai, kurai ir 23. panta 1. punkt? min?tais PVN re?istr?cijas numurs.

Š? panta 2. punkt? min?to v?rt?bu izsaka t?s dal?bvalsts val?t?, kura sniedz inform?ciju, un t? attiecas uz kalend?r? gada ceturkš?iem.”

18 Min?t?s regulas 27. panta 1.–3. punkts paredz:

“1. Katra dal?bvalsts uztur elektronisku datu b?zi, kur? ir to personu re?istrs, kam taj? dal?bvalst? ir izdoti PVN re?istr?cijas numuri.

2. Dal?bvalsts kompetent? iest?de no datiem, kas uzglab?ti saska?? ar 22. pantu, var jebkur? laik? tieši ieg?t vai tai var dar?t zin?mu apstiprin?jumu tam PVN re?istr?cijas numuram, ar kuru k?da persona veikusi vai sa??musi pre?u vai pakalpojumu pieg?di Kopienas iekšien?.

Piepras?juma sa??m?ja iest?de p?c ?paša piepras?juma ar? pazi?o izdošanas datumu un attiec?gaj? gad?jum? PVN re?istr?cijas numura der?guma termi?u.

3. Kompetent? iest?de p?c piepras?juma nekav?joties pazi?o ar? t?s personas v?rdu un adresi, kam numurs ir izdots, ja vien piepras?juma iesniedz?ja iest?de š?du inform?ciju neglab? ar nol?ku to, iesp?jams, izmantot k?dreiz n?kotn?.”

19 Atbilstoši min?t?s regulas 41. panta 5. punktam:

“5. Lai pareizi piem?rotu šo regulu, dal?bvalstis ierobežo [Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra] Direkt?vas 95/46/EK [par personu aizsardz?bu attiec?b? uz personas datu apstr?di un š?du datu br?vu apriti (OV L 281, 31. lpp.)] 10. pant?, 11. panta 1. punkt?, 12. un 21. pant? noteiktos pien?kumus un ties?bas, cikt?l tas vajadz?gs, lai aizsarg?tu min?t?s direkt?vas 13. panta e) punkt? noteikt?s intereses.”

20 No Direkt?vas 2003/93 apsv?rumiem un 1. panta 1. punkta izriet, ka t? paplašina Direkt?vas 77/799 piem?rošanas jomu, ietverot taj? apdrošin?šanas pr?mij?m piem?rotos nodok?us, kas min?ti Padomes 1976. gada 15. marta Direkt?v? 76/308/EEK par savstarp?ju pal?dz?bu t?du

prasījumu piedziņai, kas radušies no darbībām, kuras ir daļa no Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda finansēšanas sistēmas, kā arī lauksaimniecības un muitas nodokļu piedziņai (OV L 73, 18. lpp.).

21 Direktīva 2003/93 cita starpā aizstāj Direktīvas 77/799 7. panta 1. punkta sākotnējo redakciju ar šādu tekstu:

“Visu informāciju, kas dalībvalstij zināma saskaņā ar šo direktīvu, šajā dalībvalstī uzglabā slepenībā tieši tāpat kā informāciju, kas saņemta saskaņā ar minētās valsts tiesību aktiem. Jebkurā gadījumā, šāda informācija:

- var būt pieejama tikai personām, kas tieši iesaistītas nodokļu noteikšanu vai šādas noteikšanas administratīvā kontrolē,
- var būt zināma tikai saistībā ar tiesvedību vai administratīvu lietu izskatīšanu, kurā paredzētas sankcijas, kas ir veiktas vai attiecas uz nodokļu summas noteikšanas veikšanu vai pārskatīšanu, un tikai tādām personām, kas tieši iesaistītas šādā lietu izskatīšanā; tomēr minēto informāciju var darīt zināmu atklātas izskatīšanas laikā vai tiesas nolūmums, ja dalībvalsts kompetenta iestāde, kas sniedz informāciju, pret to neiebilst,
- ja lietas apstākļi nav izmantoti tikai nodokļu piemērošanai vai saistībā ar tiesvedību vai administratīvām lietām, kas paredz sankcijas, ko piemēro, lai noteiktu nodokļus vai pārskatītu nodokļu noteikšanu, vai ir saistībā ar nodokļu noteikšanu vai to pārskatīšanu [nekādā gadījumā nav izmantojama savā dēļ, kā tikai, lai piemērotu nodokļus vai tiesvedību, kriminālprocesu vai procesu, kura rezultātā tiek piemērots administratīvās sods un kas tiek uzskats ar mērķi noteikt vai kontrolēt nodokļu apmēru vai arī sakarā ar to].

Turklāt dalībvalstis var sniegt informāciju, kas ir noteikta pirmajā daļā, lai to izmantotu citu maksājumu un nodokļu noteikšanā, kas ir ietverti Direktīvas 76/308/EEK 2. pantā.”

22 Uzskatot, ka apstrīdētie akti bija jāpieņem, balstoties uz EKL 95. pantu, Komisija iesniedza šo prasību.

Par prasību

Lietas dalībnieku argumenti

23 Komisija uzskata, ka EKL 93. un 94. pants nav uzskatāmi par pareizu juridisko pamatu apstrīdēto aktu pieņemšanai. EKL 95. panta 1. punkts ir uzskatāms par pareizu juridisko pamatu, un šis panta izvēle nav pareiza tikai tādus gadījumus, kad apstrīdētie akti ir uzskatāmi par “fiskāliem noteikumiem” EKL 95. panta 2. punkta nozīmē.

24 Šajā sakarā Komisija norāda, ka EKL 100. A pants (jaunajā redakcijā pēc grozījumiem – EKL 95. pants) tika pieņemts, lai atvieglotu tiesību aktu, kas bija nepieciešami iekšējā tirgus izveides pabeigšanai līdz 1992. gada beigām, ieviešanu. Tikai dažas nozares, kas bija pašā jērtīgā un cieši saistītas ar dalībvalstu suverenitāti, tika izslēgtas no EKL 95. panta paredzēto procedūras piemērošanas jomas. Starp šīm nozarēm ir minēti arī nodokļi, attiecībā uz kuriem tika uzskatīts, ka tiesību aktu tuvināšanai ir nepieciešama vienprātība. Tomēr šis izņēmums ir interpretējams sašaurināti, jo tas atbrīvo dažus aktus no procedūras, kas ir uzskatāma par “parasto” procedūru tādā aktu pieņemšanai, kuru mērķis ir iekšējā tirgus izveides pabeigšana.

25 Ja izņēmums būtu piemērojams noteikumiem, kas attiecas uz nodokļu maksātājiem, ar nodokli apliekamajiem darījumiem, nodokļa bāzi un likmēm, atbrīvojumiem no nodokļa, kā arī nodokļa aprēķināšanu un iekasēšanu, tad administrāciju savstarpējā palīdzība nodokļu jomā

neietilpst šaj? iz??mum?. Sadarb?bas, p?rbaudes un inform?cijas pas?kumi, kuru m?r?is ir atvieglot robežu atcelšanu, neskarot valstu fisk?lo noteikumu materi?lo saturu, nep?rk?pj dal?bvalstu fisk?lo suverenit?ti. Ties?bu akti, kas regul? š?du pal?dz?bu, nesaska?o pašus fisk?los noteikumus, bet gan tikai paredz katrai dal?bvalstij atvieglot savu ties?bu aktu piem?rošanu.

26 Savuk?rt Regula Nr. 1798/2003 neveic ne valstu nodok?u ties?bu aktu saska?ošānu, ne tuvin?šanu, jo t?s m?r?is ir tikai atvieglot apmai?u ar inform?ciju par dar?jumiem Kopienas iekšien?, lai ?autu daž?du dal?bvalstu kompetentaj?m iest?d?m sadarboties sav? starp? un ar Komisiju. Min?t? regula neskar nevienu noteikumu, kuru var?tu uzskat?t par “fisk?lu noteikumu” EKL 95. panta 2. punkta noz?m? vai par “ties?bu aktiem par apgroz?juma nodok?iem” Ekl 93. panta noz?m?.

27 Run?jot par Direkt?vu 2003/93, t? tikai groza Direkt?vu 77/799, izsl?dzot PVN no p?d?j?s min?t?s direkt?vas piem?rošanas jomas, un taj? iek?auj nodok?us apdrošin?šanas pr?mij?m. T? nek?d? veid? neskar min?t?s direkt?vas b?t?bu attiec?b? uz inform?cijas apmai?u un nesaska?o “fisk?los noteikumus” EKL 95. panta 2. punkta noz?m?.

28 No t? izriet, ka pareizais juridiskais pamats apstr?d?to aktu pie?emšanai ir EKL 95. pants. L?dz ar to tie ir balst?ti uz nepareizu juridisko pamatu, un, lai iev?rotu L?gum? noteikto institucion?lo l?dzsvaru, tie ir atce?ami.

29 Tom?r, iev?rojot apstr?d?to aktu labv?l?go iedarb?bu uz kop?j? tirgus izveidi, Komisija uzskata, ka atcelšanas gad?jum? b?tu j?saglab? šo aktu rad?t?s sekas l?dz br?dim, kad tie tiks aizst?ti ar jauniem aktiem, kuri b?tu pie?emti, balstoties uz pareizu juridisko pamatu.

30 Padome, pirmk?rt, nor?da, ka kopš 100. A panta ieviešanas L?gum? ar Vienoto Eiropas Aktu ir pie?emts liels skaits aktu par savstarp?j?s pal?dz?bas pas?kumiem nodok?u jom?, kuri nav balst?ti uz šaj? pant? paredz?to juridisko pamatu.

31 Otrk?rt, t? atg?dina, ka atbilstoši past?v?gajai judikat?rai akta juridisk? pamata izv?le ir j?balsta uz objekt?viem elementiem, kurus tiesa var p?rbaud?t. Š?du elementu starp? ?paši ir min?ts akta m?r?is un saturs (1993. gada 17. marta spriedums liet? C?155/91 Komisija/Padome, *Recueil*, l?939. lpp., 7. punkts).

32 No vienas puses, attiec?b? uz apstr?d?to aktu m?r?i Padome nor?da, ka no Regulas Nr. 1798/2003 apsv?rumiem un 1. panta izriet, ka t?s m?r?is ir apkarot kr?pšanu un izvair?šanos no nodok?u maks?šanas un nodrošin?t ties?bu aktu iev?rošanu PVN jom?, papildinot valstu budžetus un nodrošinot iekš?j? tirgus pien?c?gu darb?bu. Run?jot par Direkt?vu 2003/93, t?s m?r?is ar? ir c??a pret kr?pšanu nodok?u jom?, lai aizsarg?tu dal?bvalstu finanšu intereses un iekš?j? tirgus neitralit?ti. T? pastiprina Direkt?vu 77/799, kuras m?r?is ir nodrošin?t prec?zu nodok?a b?zes noteikšanu, lai apr??in?tu tiešos un netiešos nodok?us. Š?m norm?m, kuru m?r?is ir nodrošin?t nodok?a b?zes pareizu noteikšanu, ar? ir fisk?ls m?r?is.

33 No otras puses, attiec?b? uz apstr?d?to aktu saturu Padome apgalvo, ka Regulas Nr. 1798/2003 padzi?in?ta izp?te atkl?j, ka t? nodrošina fisk?lu noteikumu piem?rošanu un c??u pret kr?pšanu nodok?u jom?, veicot inform?cijas ieg?šanas un p?rrobežu apmai?as ar to noteikumu un proced?ru saska?ošānu, kad š? inform?cija ir nepieciešama, lai PVN jom? noteiktu nodok?a b?zi. L?dz ar to min?tajai regulai ir tieša ietekme uz nodok?u maks?t?ju ties?b?m un nodok?a b?zes noteikšanu, k? ar? uz dal?bvalstu nodok?u ie??mumiem.

34 Run?jot par Direkt?vu 2003/93, no t?s 1. panta 2. un 3. punkta izriet, pirmk?rt, ka t? groza Direkt?vas 77/799 piem?rošanas jomu, iek?aujot taj? nodok?us apdrošin?šanas pr?mij?m un no

t?s izsl?dzot PVN, un, otrk?rt, ka t? ?auj dal?bvalstu iest?d?m izmantot ieg?to inform?ciju, lai apr??in?tu Direkt?vas 76/308 2. pant? min?tos nodok?us. T? k? Direkt?vas 2003/93 m?r?is ir ?stenot c??u pret kr?pšanu nodok?u jom?, veicot inform?cijas p?rrobežu ieg?šanas noteikumu un proced?ru saska?ošanu, tad ir j?uzskata, ka t? attiecas uz fisk?lo noteikumu saska?ošanu. T? k? t? attiecas gan uz tiešajiem, gan netiešajiem nodok?iem, tad t? tika pareizi pie?emta, balstoties uz EKL 93. un 94. pantu kop?.

35 Padome uzskata, ka t?d?j?di nav nek?du šaubu, ka ar apstr?d?tajiem aktiem ir pie?emti noteikumi, kas skar “ties?bu aktu saska?ošanu attiec?b? uz apgroz?juma nodok?iem”, kas ir “vajadz?ga, lai nodrošin?tu iekš?j? tirgus izveidi un darb?bu” EKL 93. panta noz?m?. Papildus tam, ka, pret?ji Komisijas apgalvotajam, nav iesp?jams atsaukties uz “parasto” likumdošanas proced?ru, š?s iest?des nost?j? nav ?emts v?r? fakts, ka EKL 93. un 94. pants ir specifisk?s juridiskais pamats t?du pas?kumu pie?emšanai k? tie, kas ir paredz?ti apstr?d?tajos aktos, un ka EKL 95. pants neierobežo šo pantu piem?rošanas jomu.

36 Pak?rtoti Padome apgalvo, ka Komisijas ieteikt? EKL 95. panta 2. punkta interpret?cija ir p?rk sašaurin?ta. Faktiski nav veicams iedal?jums atkar?b? no saska?ojam?s normas rakstura b?tiskuma, jo š?ds iedal?jums nav pamatojams ne ar L?guma tekstu, ne ar dal?bvalstu ties?b?m.

37 Turkl?t Komisijas pied?v?t? teleolo?isk? interpret?cija non?k pretrun? ar EKL 95. panta 2. punkta redakciju, un l?dz ar to t? nav atbalst?ma. Turkl?t “fisk?l? noteikuma” kvalifik?cija min?t? 2. punkta noz?m? nav atkar?ga no jaut?juma, vai k?ds noteikums p?rk?pj dal?bvalstu suverenit?ti nodok?u jom?, vai ar?, vai tas skar to nodok?u normu b?t?bu, ja vien pareiza juridisk? pamata izv?le nav padar?ma atkar?ga no politiska v?rt?juma.

38 Piln?b? pak?rtoti, gad?jum?, ja Tiesa atceltu apstr?d?tos aktus, Padome l?dz to rad?t?s tiesisk?s sekas saglab?t l?dz br?dim, kad tie tiks aizst?ti ar aktiem, kuri b?tu pie?emti, balstoties uz pareizu juridisko pamatu.

39 Apvienot?s Karalistes vald?ba uzskata, ka no apstr?d?to aktu m?r?a un satura skaidri izriet, ka tie veic noteikumu saska?ošanu netiešo nodok?u jom?. Regula Nr. 1798/2003, kuras m?r?is ir c??a pret nodok?u nemaks?šanu un izvair?šanos no nodok?u maks?šanas, nodrošina valstu fisk?lo noteikumu efektivit?ti attiec?b? uz PVN noteikšanu un iekas?šanu. T?d?j?di š? regula un it ?paši t?s 30. pants ac?mredzami skar nodok?u maks?t?ju ties?bas un pien?kumus, un b?tu nedabiski uzskat?t, ka š?di pas?kumi nav valstu ties?bu aktu netiešo nodok?u jom? saska?ošana.

40 Run?jot par Direkt?vu 2003/93, Apvienot?s Karalistes vald?ba nor?da, ka t? ?auj dal?bvalst?m ?rpus to robež?m ieg?t inform?ciju, kas t?m ?auj noteikt maks?jamo nodokli un pieteikt pras?jumus saviem nodok?u maks?t?jiem. L?dz ar to š? Direkt?va, t?pat k? Regula Nr. 1798/2003, veic valstu ties?bu aktu tiešo un netiešo nodok?u jom? saska?ošanu.

41 ?rija uzskata, ka no Tiesas judikat?ras un it ?paši 2004. gada 29. apr??a sprieduma liet? Komisija/Padome (C?338/01, *Recueil*, I?4829. lpp.) izriet, ka EKL 93. un 94. pants veido pareizo juridisko pamatu apstr?d?to aktu pie?emšanai, kuri, k? tas izriet no šo aktu apsv?rumiem un noteikumiem, veic ties?bu aktu par PVN saska?ošanu, paredzot vien?das proced?ras nodok?u maks?t?ju datu ieg?šanai un pazi?ošanai, lai nodrošin?tu pien?c?gu piem?rošanu ties?bu aktiem par PVN p?rvald?bu, noteikšanu un iekas?šanu.

42 Portug?les vald?ba uzskata, ka, lasot apstr?d?tos aktus, ir konstat?jams, ka daži noteikumi nosaka termi?us, bet ka citi, k?, piem?ram, Regulas Nr. 1798/2003 41. panta 5. punkts, tieši nosaka nodok?u maks?t?ju ties?bas. Turkl?t Direkt?vas 77/799 7. panta 1. punkts t?d? redakcij?, kas izriet no Direkt?vas 2003/93, regul? nodok?u ties?bu materi?los aspektus. Savuk?rt šie noteikumi, kas tieši ietekm? nodok?u maks?t?ju ties?bas, ierobežojot t?s, ir uzskat?mi par

“fiskāliem noteikumiem” EKL 95. panta 2. punkta nozīmē.

Tiesas vārtējums

43 Ir jāatgādina, ka atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai akta juridiskā pamata izvēle ir jābalsta uz objektīviem elementiem, kurus Tiesa var pārbaudīt un kuru starpā paši ir minēti akta mērķis un saturs (skat. it īpaši 1991. gada 11. jūnija spriedumu lietā C-300/89 Komisija/Padome, sauktu “Titāna dioksīds”, *Recueil*, I-2867. lpp., 10. punkts; 2000. gada 4. aprīļa spriedumu lietā C-269/97 Komisija/Padome, *Recueil*, I-2257. lpp., 43. punkts; 2003. gada 11. septembra spriedumu lietā C-211/01 Komisija/Padome, *Recueil*, I-8913. lpp., 38. punkts, un iepriekš minēto 2004. gada 29. aprīļa spriedumu lietā Komisija/Padome, 54. punkts).

44 Attiecībā uz EKL 95. panta piemērošanas jomu, par kuru Komisija apgalvo, ka šīs pants bija jāizmanto par apstrīdēto aktu piemēšanas juridisko pamatu, pirmkārt, ir jānorāda, ka no šī panta 1. punkta redakcijas izriet, ka tas ir piemērojams, ja vien šīs Līgums neparedz ko citu.

45 No tā izriet, ka Tiesa to jau ir nospriedusi iepriekš minētā 2004. gada 29. aprīļa sprieduma lietā Komisija/Padome 60. punktā, ka, ja Līgumā pastāv specifisks noteikums, ko var izmantot par attiecīgā akta juridisko pamatu, tad šis akts ir jābalsta uz minēto noteikumu. Šāds gadījums attiecas uz EKL 93. pantu par tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem, akcīzes nodokļiem un citiem netiešajiem nodokļiem.

46 Otrkārt, ir jāatgādina, ka EKL 95. panta 2. punkts skaidri izslēdz dažas nozares no šī panta piemērošanas jomas. Tā tas ir attiecībā uz “fiskāliem noteikumiem”, kuru tuvināšana nav iespējama, balstoties uz minēto pantu (iepriekš minētā 2004. gada 29. aprīļa sprieduma lietā Komisija/Padome 61. punkts).

47 Īpaši attiecībā uz EKL 95. panta 2. punkta minēto jēdziena “fiskāli noteikumi” interpretāciju ir jāatgādina, ka iepriekš minētā 2004. gada 29. aprīļa sprieduma lietā Komisija/Padome 63. punktā Tiesa ir nospriedusi, ka sakarā ar to vispārīgo raksturu minētais jēdziens ietver ne tikai visas nodokļu jomas, neizšķirot attiecīgo nodokļu vai nodevu veidus, bet arī visus šīs nozares aspektus gan attiecībā uz materiālajām, gan procesuālajām normām.

48 Tā kā šajā lietā nav apstrīdēts, ka apstrīdētie akti ir vajadzīgi iekšējā tirgus darbībai, ir jāpārbauda tikai, vai to vienīgais vai galvenais mērķis ir valstu normatīvo vai administratīvo aktu tuvināšana nodokļu jomā.

Par Regulu Nr. 1798/2003

49 Pirmkārt, runājot par Regulas Nr. 1798/2003 mērķi, no tās pirmajiem diviem apsvērumiem izriet, ka tās mērķis ir apkarot krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un nodrošināt tiesību aktu ieviešanu PVN jomā, papildinot valstu budžetus un nodrošinot iekšējā tirgus pienācīgu darbību.

50 Atbilstoši minētās regulas trešajam apsvērumam, lai nodrošinātu efektivitāti nodokļu saskaņošanas pasākumiem, kas veikti, lai pilnībā izveidotu iekšējo tirgu, tiem “jāietver kopējās sistēmas izveide apmaiņai ar informāciju starp dalībvalstīm, kur dalībvalstu administratīvās iestādes sniegtu savstarpēju palīdzību un sadarbības ar Komisiju [...]”.

51 Ievērojot Regulas Nr. 1798/2003 apsvērumus, ir redzams, ka tās mērķis ir nodokļu saskaņošanas pasākumu, kas veikti, lai pilnībā izveidotu iekšējo tirgu, ietvaros izveidot sistēmu apmaiņai ar informāciju, lai nodrošinātu pareizu PVN piemērošanu.

52 Šādi jāstenota apmaiņā ar informāciju ir pamatojama tikai ar mērķi pareizi aprēķināt PVN,

kas j?maks? nodok?a maks?t?jiem, lai nodrošin?tu liel?ku efektivit?ti š? nodok?a iekas?šan?.

53 Šo konstat?jumu apstiprina Regulas Nr. 1798/2003 1. panta 1. punkta redakcija, atbilstoši kurai š? regula paredz nosac?jumus, saska?? ar kuriem par PVN likumu piem?rošanu atbild?g?s dal?bvalstu administrat?v?s iest?des sadarbojas sav? starp? un ar Komisiju, lai pan?ktu šo likumu iev?rošanu. Turkl?t no š? punkta otr?s da?as izriet, ka t?d? veid? ieviestie noteikumi un proced?ras ir paredz?ti, lai pal?dz?tu pareizi apr??in?t PVN da??d?s dal?bvalst?s.

54 Otrk?rt, attiec?b? uz Regulas Nr. 1798/2003 saturu vispirms ir j?nor?da, ka saska?? ar t?s 5. pantu dal?bvalsts iest?d?m, sa?emot citas dal?bvalsts iest?žu piepras?jumu, ir pien?kums sniegt visa veida inform?ciju, kas var?tu pal?dz?t pareizi apr??in?t PVN dal?bvalst?, kur? atrodas p?d?j?s min?t?s iest?des, un vajadz?bas gad?jum? veikt administrat?v?s proced?ras, lai ieg?tu š?du inform?ciju.

55 Šaj? sakar?, k? to ir nor?d?jusi ?ener?ladvok?te savu secin?jumu 67. punkt?, ir j?konstat?, ka, kaut ar? princip? š?d? veid? sniegtajai inform?cijai piepras?juma iesniedz?jas iest?des dal?bvalst? ir j?sa?em t?das pašas konfidencialit?tes garantijas k? piepras?juma sa??m?jas iest?des dal?bvalst?, tom?r Regula Nr. 1798/2003 liek dal?bvalst?m paplašin?t to personu loku, kur?m ir piek?uve š?dai inform?cijai, ko bieži ?paši aizsarg? nodok?u ties?bu akti, vajadz?bas gad?jum? uzliekot dal?bvalst?m pien?kumu groz?t savus ties?bu aktus.

56 Turkl?t ir j?piebilst, ka Regulas Nr. 1798/2003 17. pants paredz, ka dal?bvalstu kompetent?s iest?des da??os noteiktos gad?jumos veic autom?tisku vai struktur?tu autom?tisko apmai?u, nos?tot min?t?s regulas 1. pant? min?to inform?ciju citu dal?bvalstu kompetentaj?m iest?d?m. L?dz ar to šis noteikums paredz pien?kumu dal?bvalst?m, no kura t?s nevar izvair?ties.

57 Papildus v?l ir j?nor?da, ka no min?t?s regulas 22.–24. panta, k? ar? 27. panta izriet, ka dal?bvalst?m ir pien?kums izveidot un uztur?t elektronisku datu b?zi, kur? t?s glab? un apstr?d? inform?ciju par person?m, kur?m ir pieš?irts PVN re?istr?cijas numurs, par PVN re?istr?cijas numuriem, k? ar? visu to pre?u pieg?žu kop?jo v?rt?bu, ko Kopienas iekšien? person?m, kam ir PVN re?istr?cijas numurs, ir pieg?d?jušas personas, kur?m ir š?ds numurs; š?dai datu b?zei ir j?b?t tieši pieejamai citu dal?bvalstu kompetentaj?m iest?d?m.

58 Šaj? sakar? ir j?uzsver, ka nav noliedzams, ka tieša piek?uve š?d?m datu b?z?m ?auj dal?bvalstu kompetentaj?m iest?d?m noteikt nodok?a maks?t?ja nodok?a b?zi un pat noteikt maks?jam? nodok?a apm?ru, un t?d?j?di t? var skart ?pašo konfidencialit?ti, kas liel? skait? dal?bvalstu ir pieš?irta noteiktai inform?cijai nodok?u jom?. Š?dos apst?k?os to personu loks, kur?m ir piek?uve inform?cijai, kas ir dal?bvalsts kompetento iest?žu r?c?b?, tiek b?tiski paplašin?ts, un t? rezult?t?, k? tas izriet no š? sprieduma 55. punkta, vajadz?bas gad?jum? ir j?groza valstu ties?bu akti nodok?u jom?. T? tas ir v?l jo vair?k t?d??, ka saska?? ar Regulas Nr. 1798/2003 41. panta 5. punktu dal?bvalst?m ir j?ierobežo da??u Direkt?vas 95/46 normu par datu aizsardz?bu piem?rojam?ba, ja šie dati ietver inform?ciju, kas var pal?dz?t pareizi apr??in?t PVN.

59 Visbeidzot, ir j?konstat?, ka no Regulas Nr. 1798/2003 11. panta 1. un 2. punkta izriet, ka piepras?juma sa??m?jas iest?des var at?aut piepras?juma iesniedz?jas iest?des ier?d?iem atrasties birojos, kur t?s dal?bvalsts administrat?v?s iest?des, kur? atrodas piepras?juma sa??m?ja iest?de, veic savus pien?kumus, k? ar? piedal?ties administrat?v?s proced?r?s.

60 K? to ir norādījusi ģenerālvokāle savu secinājumu 73. punktā, šis noteikums ne tikai liek lielai daļai dalībvalstu grozīt savus tiesību aktus par procedūru nodokļu jomu, bet arī būtiski skar nodokļu maksātāju tiesības. Vīdī daudzās dalībvalstīs varēja iebilst pret citas dalībvalsts administratīvās iestādes ierādā piedalīšanās procedūras. Savukārt, piemērojot Regulas Nr. 1798/2003 11. panta 1. un 2. punktu, nodokļu maksātājiem vairs nav šādu iebilduma tiesību.

61 Šādos apstākļos Regulas Nr. 1798/2003 noteikumi būtībā veicina valstu procesuālo noteikumu nodokļu jomā tuvināšanu.

62 Ievērojot šos apsvērumus, ir jāsecina, ka Regulas Nr. 1798/2003 mērķis un saturs ir procesuālo noteikumu tuvināšana nodokļu jomā, lai atvieglotu PVN iekasēšanu un tādējādi palielinātu dalībvalstu ienākumus no šā nodokļa.

63 Kā tas ir atgādināts šā sprieduma 47. punktā, lai piemērotu EKL 95. panta 2. punktu, procesuālās normas nodokļu jomā ir jāuzskata par "fiskāliem noteikumiem" šās normas nozīmē.

64 Šādos apstākļos nav atbalstāms apgalvojums, ka EKL 95. panta 1. punkts ir pareizs juridiskais pamats Regulas Nr. 1798/2003 pieņemšanai.

65 Līdz ar to Komisijas prasība daļēji, kur tā lūdz atcelt minēto regulu, ir noraidāma.

Par Direktīvu 2003/93

66 Sākotnēji attiecībā uz Direktīvas 2003/93 mērķi ir jānorāda, ka, ievērojot tās pirmo apsvērumu, Direktīvas mērķis ir, pirmkārt, stiprināt sadarbību starp dalībvalstu nodokļu administrācijām, lai cīnītos pret krāpšanu PVN jomā, un, otrkārt, kā to precīzā tās trešais apsvērums, labāk aizsargāt dalībvalstu finanšu intereses un iekšējā tirgus neitralitāti, paplašinot Direktīvas 77/799 piemērošanas jomu, ietverot tajā nodokļu apdrošināšanas prēmijām, kas paredzētas Direktīvā 76/308.

67 Turpinājumā, runājot par Direktīvas 2003/93 saturu, pietiek ar konstatējumu, ka tā galvenokārt tikai paredz grozījumus, kas ir nepieciešami, lai paplašinātu Direktīvas 77/799 piemērošanas jomu, ietverot tajā nodokļu apdrošināšanas prēmijām, un aizstāj sākotnējo Direktīvas 77/799 7. panta 1. punkta redakciju ar jaunu attiecīgās normas redakciju.

68 Jaunā 7. panta 1. punkta redakcija galvenokārt atšķiras no iepriekšējās redakcijas ar to, ka tā sniedz dalībvalstīm iespēju izmantot informāciju, kas ir iegūta, piemērojot šo direktīvu, lai noteiktu citus maksājumus, nodokļus un nodevas, kas ietverti Direktīvas 76/308 2. pantā.

69 Ievērojot apstākli, ka Direktīvas 2003/93 galvenais mērķis ir paplašināt Direktīvas 77/799 piemērošanas jomu, ietverot tajā nodokļu apdrošināšanas prēmijām, ir jāpārbauda, vai pārdotās minētās direktīvas mērķis ir tuvināt dalībvalstu normatīvos un administratīvos aktus nodokļu jomā.

70 Kā tas izriet no tās pirmā, ceturtā un sestā apsvēruma, Direktīvas 77/799 mērķis ir cīnīties pret krāpšanu un nodokļu nemaksēšanu, kas notiek vairāk nekā vienā dalībvalstī, pastiprinot nodokļu administrāciju sadarbību, lai tās varētu precīzāk aprīņināt ienākuma nodokļus un kapitāla nodokļus.

71 Lai sasniegtu šo mērķi, Direktīvas 77/799 1. panta 1. punkts liek dalībvalstu kompetentajām iestādēm veikt apmaiņu ar jebkuru informāciju, kas var tām palīdzēt pareizi aprīņināt minētos nodokļus. Kā tas ir precīzāts šā sprieduma 3. punktā, minētā direktīva cita starpā 2.–4. pantā paredz noteikumus informācijai, kas notiek, saņemot līgumu vai automātiski, vai arī

spontāni.

72 Kaut arī pienākums veikt izmeklēšanu un nodot attiecīgo informāciju nav neierobežots, jo Direktīvas 77/799 8. panta 1. punkts paredz, ka šāds pienākums kompetentajām iestādēm nepastāv, ja valsts likumi vai administratīvā prakse neaļauj veikt izmeklēšanu vai arī vākt vai izmantot šo informāciju pašas attiecīgās dalībvalsts nolūkiem, tomēr šāda pienākuma pastāvēšanas dēļ to personu loks, kurām ir piekļuve šai informācijai tiek būtiski paplašināts, lai ļautu precīzāk aprēķināt ienākuma nodokļus un kapitāla nodokļus.

73 Līdz ar to ir jākonstatē, ka Direktīvas 77/799 mērķi un saturs ir lielā mērā līdzīgi vai pat identiski Regulas Nr. 1798/2003 mērķiem un saturam un ka, ievērojot šīs direktīvas pazīmes, tās ietilpst EKL 95. panta 2. punkta piemērošanas jomā.

74 No tā izriet, ka Direktīva 2003/93 arī ietilpst EKL 95. panta 2. punkta piemērošanas jomā un ka nav atbalstāms apgalvojums, ka to varēja pieņemt, balstoties uz EKL 95. panta 1. punktu.

75 Līdz ar to Komisijas prasība arī daļēji, kur tā līdz atcēlt Direktīvu 2003/93, ir noraidāma.

76 Tādējādi Komisijas prasība ir pilnībā jānoraida, un līdz ar to Tiesai nav jālemj par apstrīdēto aktu radīto seku saglabāšanu.

Par tiesāšanas izdevumiem

77 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanas izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Padome ir prasījusi piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanas izdevumus un tā kā Komisijai spriedums nav labvēlīgs, tad jāpiespriež tai atlīdzināt tiesāšanas izdevumus. Saskaņā ar minētā panta 4. punkta pirmo daļu ģrija, Portugāles Republika, kā arī Apvienotā Karaliste, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanas izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) **Eiropas Kopienu Komisija atlīdzina tiesāšanas izdevumus;**
- 3) **ģrija, Portugāles Republika, kā arī Lielbritānijas un Ziemeļģrijas Apvienotā Karaliste sedz savus tiesāšanas izdevumus pašas.**

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – angļu.